

پویانامه

نشریه روزانه سیزدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران
دوشنبه چهاردهم اسفند ماه ۱۴۰۲
13 th Tehran International Animation Festival 2024

01th 02th 03th 04th 05th 06th 07th 08th 09th 10th 11th 12th 13th 14th 15th 16th 17th 18th

دیدارها تازه شد

داوران سیزدهمین جشنواره پویانمایی تهران در یک نگاه

جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی داوری ۲۳ فیلم بخش دانشجویی را بر عهده دارند.

پایان نامه های برتر

۲۸ پایان نامه بخش پایان نامه های برتر سیزدهمین جشنواره پویانمایی تهران توسط احمد سفلیی مدرس و پژوهشگر هنر، مولف، مترجم، کارگردان انیمیشن، طراح جلوه های ویژه، عضو کمیته علمی همایش های پژوهشی مختلف و نویسنده مقاله های علمی در فصل نامه های پژوهشی، فرخ یکدانه طراح گرافیک، کارگردان، نویسنده و مدرس انیمیشن، محمدرضا حسنائی کارشناس ارتباط تصویری، کارشناس و مدرس پویانمایی، رئیس و عضو هیات علمی دانشگاه هنر دانشگاه تهران و مهدی کشاورزافشار مدرس، نویسنده و پژوهشگر و عضو هیات علمی گروه پژوهش هنر دانشگاه تربیت مدرس داوری می شود.

مسابقه بین الملل و سیفژ

مایکی کانتولا از فنلاند، یانتونگ زو از چین، الکسی دمین از روسیه، پدرو سرازینا از پرتغال و هرمز حقیقی از ایران داوری بخش مسابقه بین الملل را برعهده دارند و همچنین مایکی کانتولا از فنلاند و حسن شاه محمدی از ایران داور بخش سیفژ هستند.

مسابقه ایران

در بخش مسابقه ایران سیزدهمین جشنواره بین المللی پویانمایی تهران، اسماعیل شرعی نویسنده و مدرس انیمیشن عروسکی، سیدعارف علوی منتقد، مولف، مدیر فرهنگی و طراح و بنیان گذار پویانمایی های کتاب و کتاب خوانی، امید خوش نظر تهیه کننده و کارگردان، انیمیشن، شهرام خوارزمی مدرس، تهیه کننده و کارگردان، طراح انیمیشن و هدی اثنی عشری کارشناس نمایش عروسکی و کارگردان انیمیشن ۱۳۹ اثر را داوری می کنند.

مسابقه دینی و ارزش های انقلاب اسلامی

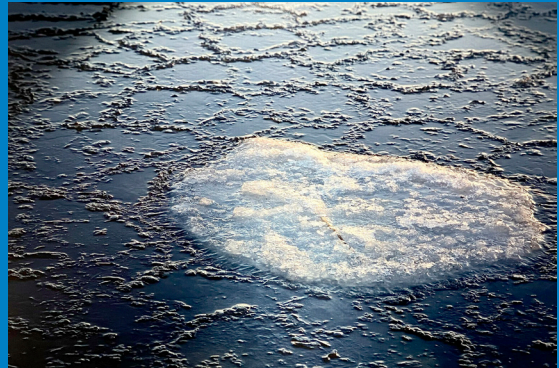
در بخش مسابقه دینی و ارزش های انقلاب اسلامی فرهاد فلاح دانش آموخته حقوق و علوم حدیث، نویسنده و مترجم آثار کودکان و نوجوانان، مجید اسماعیلی تهیه کننده و کارگردان سینما و حامد کاتبی کارگردان انیمیشن ۹ اثر را داوری می کنند.

مسابقه دانشجویی

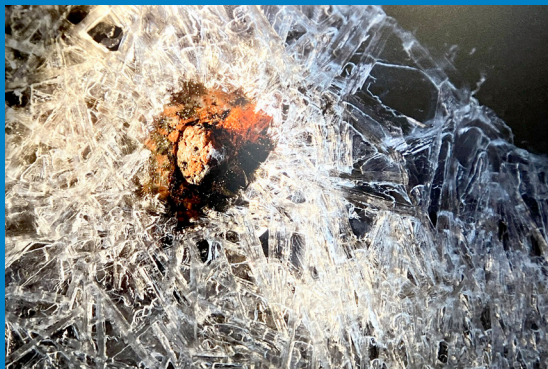
بهرام عظیمی مدرس دانشگاه، کاریکاتوریست، فیلمنامه نویس، کارگردان و طراح شخصیت انیمیشن، رامتین شهبازی مولف، مترجم، متخصص فلسفه هنر و پژوهشگر مطالعات میان رشته ای در هنر و امین رضا لطفعلی زاده نویسنده، مدرس، مدیر فرهنگی و از فعالان

بشقاب گل یخی « در راهروهای کانون»

همزمان با برگزاری سیزدهمین جشنواره پویانمایی تهران نمایشگاه عکس مایکی کانتولا با عنوان «لحظات کریستال» در محل برگزاری جشنواره واقع در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برپا شده است. در نمایشگاه این هنرمند فنلاندی که در این دوره جشنواره عضو هیات داوران بخش بین‌الملل جشنواره پویانمایی نیز است، ۱۷ عکس با محوریت اشکال مختلف کریستال‌های یخ در طبیعت به نمایش درآمده است. این آثار بدون اضافه کردن افکت‌های ویژه در مرحله ادیت هستند و با استفاده از طیفی از لنزها از میکرو تا تله و طی سال‌های هم‌گیری پاندمی کرونا ثبت شده‌اند.

اسماعیل شرعی:

کار انیمیشن مثل پرورش باغ گردوست

نورا نجفی

ورود به دانشگاه وجود داشت، ولی از آنجایی که من یک دوربین سوپر ۸ داشتم، بدون آنکه بدانم انیمیشن چطور ساخته می‌شود با آن یک سری فیلم با تکنیک استاپ موشن ساخته بودم و همان فیلم‌ها را استادان در مصاحبه حضوری دانشگاه دیدند و مرا برای این رشته پذیرفتند.

* چطور شد کارگردانی را دنبال نکردید؟

-اتفاقاً کارگردانی تلویزیون را دنبال کردم و کارگردان شبکه دو سیما شدم. در آن دوران فارغ‌التحصیلان دانشگاه صدا و سیما یا باید در یک شبکه تلویزیونی مشغول به کار می‌شدند یا برای خدمت به مراکز شهرستان‌ها می‌رفتند. من شاگرد اول بودم و به تولید بیشتر علاقه داشتم برای همین به شبکه دو رفتم. در همان دوران چند برنامه کارگردانی کردم و حتی مستند تلویزیونی ساختم. حتی در دوره‌های بعدی که وارد تولید انیمیشن شدم هم باز طراحی دکور و لباس کارهای تلویزیونی انجام دادم. هنر محدودیت ندارد و رسانه هم کشش عجیبی دارد که شما را جذب می‌کند.

* ولی انتخاب شما انیمیشن بود.

-بله انتخاب من انیمیشن بود، چون به نظرم این هنر فراتر از سینما، تئاتر و هنرهای نمایشی است. در واقع انیمیشن هنری است که تمام هنرها را در خودش دارد. اگر شما در حوزه ساخت انیمیشن کار کنید باید درباره هنرهای تجسمی، هنرهای نمایشی و حتی ادبیات بدانید. باید دانش تمام این هنرها را داشته باشید و همین موضوع خودش جذابیت ویژه‌ای در انیمیشن ایجاد می‌کند. فکر کنید رنگ‌شناسی، موسیقی، فیلمنامه‌نویسی، دکوپاژ... حتی برای طراحی و انیمیت شخصیت‌های انیمیشنی باید بازیگری بدانید. در عین حال هنر انیمیشن با چهار تکنیک متفاوت دو بعدی، سه بعدی، استاپ‌موشن و کات اوت به شما

اسماعیل شرعی از جمله فعالان انیمیشن است که از دهه ۷۰ وارد این حوزه شده است. او تجربیات بسیاری در انیمیشن دارد و تقریباً موقعیتی در انیمیشن یا به قول خودش در عالم هنر نمانده است که تجربه نکرده باشد، ولی خودش می‌گوید بیشتر در حوزه تهیه‌کنندگی و مدیریت تولید موفق بوده است و کارنامه کاری‌اش هم این موضوع را تأیید می‌کند. مدیریت تولید بیش از ۲۵ هزار دقیقه تولید انیمیشن با تکنیک‌های مختلف از سال ۱۳۷۳ تاکنون، مدیریت تولید شرکت فرهنگی هنری صبا از سال ۱۳۷۴ تا ۱۳۸۵، بیش از ۲۰ انیمیشن کوتاه، راه‌اندازی واحد انیمیشن حوزه هنری در سال ۱۳۷۷ و مدیریت تولید انیمیشن سینمایی «تهران ۱۵۰۰» از جمله نقاط پررنگ کارنامه کاری اوست. با اسماعیل شرعی که در این دوره داور بخش مسابقه ملی جشنواره هم است، درباره نحوه ورودش به حوزه انیمیشن گپ زدیم و معلوم شد این استاد انیمیشن هیچ محدودیتی برای هنرمند قائل نیست.

* شما سال‌هاست که در زمینه انیمیشن کار می‌کنید، یادتان می‌آید چطور وارد این حوزه شدید؟

-همیشه عاشق تلویزیون و سینما بودم، ولی پیش از انقلاب اسلامی رشته معماری را انتخاب کردم و در دانشگاه علم و صنعت مشغول به کار شدم. تا اینکه انقلاب فرهنگی شد و من جزو نسلی بودم که در اولین کنکور پس از انقلاب اسلامی شرکت کردم. این بار به دنبال علاقه‌ام رفتم و در رشته انیمیشن و تهیه‌کنندگی و کارگردانی تلویزیون شرکت کردم. خوشبختانه قبول هم شدم و در مدرسه عالی تلویزیون که بعدها نامش به دانشگاه صدا و سیما تغییر پیدا کرد، مشغول به تحصیل شدم.

* قبول شدن در این دانشگاه راحت بود؟ از همان اول هم انیمیشن را انتخاب کردید؟

-اولین دوره کنکور پس از انقلاب بود و متقاضیان بسیاری برای

قرمزی درباره انیمیشن چاپ کرده بود و فقط این کتاب‌ها در دسترس بود. تنها شانس بزرگی که آوردیم حضور استاد سعید توکلیان بود چون برادر ایشان آمریکا بود و کتاب‌های جدید را برای ایشان می‌فرستاد، از طرفی خود استاد یک سری فیلم از کانادا تهیه می‌کرد که همگی آنها را در اختیار ما می‌گذاشت.

*** شما مراحل مختلف ساخت انیمیشن را امتحان کرده‌اید، کدام موقعیت شغلی در تولید انیمیشن بیشتر برایتان جذاب بوده است؟**

نمی‌توانم انتخاب کنم؛ به نظر من در همه بخش‌ها جذابیت وجود دارد. زمانی که مدیر مرکز صبا بودم تا اولین باری که مدیر تولید پروژه انیمیشن تلویزیونی بودم تا زمانی که تولید سیستماتیک را در صبا پایه‌گذاری کردم، در تمام این بخش‌ها و کارها برایم جذابیت وجود داشت. به نظر من همه مراحل ساخت انیمیشن جذاب است، حتی قلم‌گیری و رنگ که در آن دوران ما روی نگاتیو کار می‌کردیم.

*** کارگردانی چگونه است؟**

کارگردانی هم برایم جذابیت داشته است و کارگردانی کرده‌ام. اثرم هم به جشنواره‌های مختلف راه یافته است. معمولاً همه یا می‌خواهند کارگردان شوند یا بازیگر، ولی من خودم را در حوزه تهیه‌کنندگی و مدیریت تولید موفق‌تر می‌دانم. مساله تاثیرگذاری در روایت است، نه شغل شما. اینکه شما از کدام بخش می‌خواهید این تأثیر را بگذارید و به روایت کمک کنید، مهم است.

*** به نظر شما مهم‌ترین مساله یا چالش حوزه تولید انیمیشن چیست؟**

مهم‌ترین مساله تولید انیمیشن، عوامل و نیروی انسانی است؛ در واقع تا زمانی که نیروی انسانی متعهد و کاربلد نداشته باشید هیچ اتفاقی نمی‌افتد. همیشه به مدیران صدا و سیما پیشنهاد داده‌ام شما که این‌قدر بودجه دارید، نیروی انسانی بیشتری برای تولید تربیت کنید، نه اینکه فقط به فکر بالا بردن آمار و ایجاد تعهد بیشتر باشید. وقتی فقط تعهد تولید آن میزان انیمیشن را ایجاد می‌کنید و نیروی انسانی کافی برای تولید این تعداد انیمیشن ندارید، فقط کارهای گران و کم کیفیت را گسترش می‌دهید. زمانی که مدیریت صبا را برعهده داشتم، بسیار برایم مهم بود که نیروی انسانی تربیت کنم چون به نظر من مهم‌ترین وجه کار ما نیروی انسانی است. اگر نیروی انسانی ماهر نداشته باشیم، میلیاردها تومان هم هزینه کنیم، فایده‌ای ندارد. حتی باید آن‌قدر نیروی انسانی تربیت کنیم که نگران مهاجرت آن‌ها نباشیم. در ثانی، اگر تولید گسترش پیدا کند، نیروی انسانی ما هم کمتر به فکر

فرصت انتخاب راه‌های متنوع می‌دهد. همه این مسائل در کنار هم برایم بسیار جذاب بوده است.

*** در دوران شما چه انیمیشن‌هایی در دسترس بود؟ انیمیشن می‌دیدید؟**

بیشتر انیمیشن‌های اروپایی و دیزنی در دسترس بود. آن دوران سینما صحرا که در سه راه طالقانی بود هم یک سری فیلم‌های با جلوه‌های ویژه مثل «کینگ کونگ» را پخش می‌کرد. تماشای این کارها روی پرده بسیار برایم جذاب بود.

*** آموختن انیمیشن در دوران شما با توجه به اینکه اطلاعات در دسترس و امکانات کم بود، چگونه صورت می‌گرفت؟**

در دوره ما همه چیز کند پیش می‌رفت. مهم نبود ما چقدر علاقه داشتیم که درسی را فرا بگیریم، در هر حال استاد در حوزه انیمیشن بسیار کم بود. اصلاً نمی‌دانستیم چگونه باید یاد بگیریم. به یاد دارم قرار بود زنده‌یاد پرویز نادری به ما انیمیت آموزش دهد، اما همان دوران بیمار شد و نتوانست به دانشگاه بیاید. استاد زرین کلک هم با صدا و سیما میانه خوبی نداشت و ما برای یاد گرفتن کار به دفتر ایشان می‌رفتیم. خلاصه استادان انیمیشن مثل خانم جواهریان یا آقای نبی بسیار کم بودند. در واقع دوران ما به عنوان اولین دوره پس از انقلاب، سخت‌ترین دوران آموزش انیمیشن بود. اینترنت وجود نداشت و پیدا کردن کتاب‌های منبع بسیار سخت بود. به یاد دارم آقای زرین کلک کتابی داشت که همه ما از روی آن کپی می‌گرفتیم. آقای پورمنصوری یک کتاب

انیمیشن می‌شوند که کارگردان شوند.

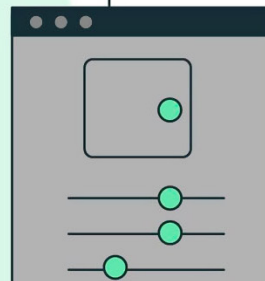
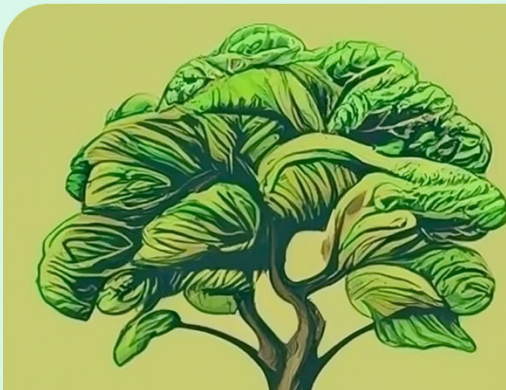
نمی‌دانم چرا یک انیماتور خوب باید کارگردان شود. من هم به چنین افرادی برمی‌خورم و برایم سوال پیش می‌آید که چرا کسی که در کارگردانی درجه سه است و در انیماتوری درجه یک است، باید تغییر جایگاه دهد؟ بهتر نیست در همان حوزه ادامه دهد؟! انیمیشن کار سختی است، مثل هنر قالیبافی. کار انیمیشن مثل پرورش یک باغ گردو است، در حالی که ساخت کارهای زنده شبیه جالیزکاری است؛ یک ماه می‌کارند و آخر ماه برداشت می‌کنند، اما درختان باغ گردو نیاز به مراقبت دارند. کسی که وارد حوزه انیمیشن می‌شود باید با سختی‌هایش کنار بیاید و بهترین کار این است که بدون فکر به اینکه کدام بخش مهم‌تر است، علاقه و استعداد خودش را دنبال کند تا ببیند در کدام حوزه موفق‌تر است.

مهاجرت می‌افتد. متأسفانه بیشتر کسانی که در حوزه انیمیشن سیاست‌گذار هستند با این حوزه‌آشنایی ندارند مثلاً اگر به افرادی که برای تدوین سیاست‌های بنیاد انیمیشن انتخاب شده‌اند نگاهی بیندازید، متوجه می‌شوید که جز یکی، دو نفر بقیه افراد تجربه‌ای در انیمیشن ندارند.

* کدام پروژه است که بیشتر از همه با آن خاطره دارید؟

-فیلم سینمایی «تهران ۱۵۰۰» و مجموعه انیمیشن «خداوند لک‌لک‌ها را دوست دارد» که جزو اولین کارهای انیمیشنی سینما و تلویزیون بودند برایم بسیار خاطره‌انگیز هستند.

* اگر بخواهید به هنرمندان جوان امروز راه را نشان دهید، چه می‌گویید؟ به ویژه که بیشتر افراد با این ایده وارد حوزه

امید خوش نظر:

نشست‌ها و کارگاه‌ها نقطه قوت جشنواره است

در بررسی و داوری آثار بخش مسابقه ایران چند نکته چشمگیر و حائز اهمیت بود؛ در سینمای کوتاه همچنان نسل‌های مختلف در کنار هم قرار می‌گیرند و ما در این دوره جشنواره از نسل‌های قدیمی‌تر هم فیلم داریم و این نشان می‌دهد که این نسل همچنان پویاست و کار می‌کند. در کنار آن‌ها نسل بعد از

اولین کارگردان‌های انیمیشن نیز در این رویداد فیلم دارند و با حضور جوانان ترکیبی خوب و جذاب ایجاد شده است. حجم آثار جوانان در این دوره از جشنواره بیشتر از دیگر نسل‌هاست و شاهد کیفیتی مطلوب در آثار هستیم که برای من به شخصه بسیار امیدوارکننده است.

سینمای انیمیشن کوتاه کشورمان پله پله پیشرفت کرده و همانطور که می‌دانید امسال حتی یکی از آثار کوتاه ایرانی به آکادمی اسکار راه پیدا کرده است.

جشنواره پویانمایی این ظرفیت را دارد که به جای برگزاری دو سالانه، هر سال برگزار شود، زیرا می‌تواند برای تولیدکنندگان انیمیشن بسیار انگیزه‌بخش باشد و تلاش برای ساخت اثر در مدت کوتاه‌تر بیشتر می‌شود.

قطعاً هر چقدر میزان تولید افزایش داشته باشد کیفیت‌ها بالاتر خواهد رفت ولی اصلی‌ترین دلیلی که برای برگزاری سالانه این رویداد دارم، این است که برگزاری هر ساله جشنواره پویانمایی به تولیدکنندگان آثار انگیزه می‌دهد.

جشنواره‌ها همیشه در یک زمان و مکان مشخص محلی برای دور هم جمع شدن دوستان و متخصصان این حوزه هستند و در حالی که سینماگران می‌توانند آثار یکدیگر را ببینند ارتباطی هم بین آن‌ها شکل می‌گیرد و می‌توانند به واسطه این ارتباط تجربیات خود را با هم به اشتراک بگذارند و خود و آثارشان را معرفی کنند. به شخصه وقتی در جشنواره پویانمایی حضور داشتم تلاشم بر این بود که با آدم‌های جدید آشنا شوم و دوستان زیادی هم در دوره‌های مختلف جشنواره پیدا کردم.

یکی دیگر از اتفاقات مثبت جشنواره می‌تواند برگزاری کارگاه‌های

آموزشی و جلساتی باشد که در آن سینماگران آثار خود را معرفی می‌کنند. جشنواره علاوه بر اینکه محفلی برای نمایش آثار برگزیده است، می‌تواند فرصتی برای حضور متخصصان و افراد حرفه‌ای باشد که از نقاط مختلف دنیا در این رویداد جمع می‌شوند و تجربیات خود را به نسل جوان منتقل می‌کنند.

در حال حاضر بازار جشنواره پویانمایی بیش از هر چیز به محفلی برای رونمایی از دستاوردهای تازه در صنعت انیمیشن شباهت دارد اما وقتی از صنعت انیمیشن صحبت می‌کنیم بحث اقتصاد اهمیت بالایی پیدا می‌کند. انیمیشن هنوز با اقتصاد گره نخورده و از آنجا که اکثر آثار با سفارش سازمان‌ها و نهادهای دولتی ساخته می‌شوند تولیدکنندگان آثار در ایران معمولاً افرادی هستند که به بحث اقتصاد توجه چندانی ندارند.

با توجه به اینکه بحث بازار بیش از هر چیز به سینمای بلند مربوط می‌شود و تعداد تولیدات ما آنقدر زیاد نیست که بتوان بازار برای جشنواره تعریف کرد، تولیدکنندگان آثار معمولاً در این موضوع به جشنواره‌های خارجی توجه دارند و سعی دارند آثارشان را در این رویدادها معرفی کنند. در فیلم کوتاه هم معمولاً جنبه بازار جشنواره به این شکل است که روسای جشنواره‌های مختلف می‌آیند و از آن‌ها دعوت می‌کنند که در جشنواره خودشان نیز حضور داشته باشند.

ارتباطات بین‌الملل جشنواره و تولیدکنندگان آثار انیمیشن در گذشته بیشتر بود و در حال حاضر این ارتباطات خیلی کم‌رنگ‌تر شده است، به همین دلیل من فکر می‌کنم بهتر است به این بخش توجه ویژه‌ای شود.

از آنجا که در سینمای انیمیشن حساسیت چندانی برای دعوت مهمان وجود ندارد، ما می‌توانیم از حضور متخصصان کشورهای مختلف بهره‌مند شویم. یکی دیگر از فرصت‌هایی که جشنواره به واسطه حضور تولیدکنندگان خارجی در کشورمان ایجاد می‌کند فراهم شدن فرصتی برای معرفی فعالان این عرصه در کشورمان است. برای تولیدکنندگان خارجی همکاری با نیروهای اجرایی ایرانی بسیار به صرفه است و با توجه به توانمندی‌هایی که نیروهای اجرایی ما دارند این ارتباط می‌تواند موجب همکاری‌های بسیار خوبی بین فعالان انیمیشن کشورمان با دیگر کشورها شود.

شهرام خوارزمی:

جشنواره‌ی تواند برای فیلمسازان انگیزه‌بخش باشد

اهمیتی است که می‌تواند برای سینمای انیمیشن ما تعیین مسیر کند. فیلمسازان انتظار دارند که در این رویداد داوری عادلانه و مناسبی صورت بگیرد و جشنواره می‌تواند با رویکردی که دارد به فیلمسازان جوانتر نشان دهد که چه چیزی برای او در اولویت است و به نوعی آن‌ها را به در نظر گرفتن این اولویت‌ها در ساخت آثار بعدی‌شان تشویق کند که مطمئناً به همین شکل می‌تواند در سینمای انیمیشن ایران تأثیرگذار باشد.

اگر جشنواره رویکرد درستی نداشته باشد و داوری‌ها منطقی و درست صورت نگیرد قطعاً فیلمسازان به خصوص فیلمسازان جوان را دلسرد می‌کند به همین دلیل مطمئناً رویکرد جشنواره نسبت به آثار انیمیشن مساله بسیار مهمی است و نباید این رویکرد به نوعی باشد که به جای روحیه و انگیزه بخشیدن به فیلمسازان موجب دلسردی آن‌ها شود. اگر انتخاب آثار به درستی صورت بگیرد مطمئناً فیلمسازان از آثار منتخب این جشنواره ایده می‌گیرند و به آنچه که برای جشنواره اهمیت دارد توجه می‌کنند و خواهیم دید که سیاست‌های جشنواره در آثار تولید شده در کشورمان انعکاس پیدا می‌کند. همواره در جشنواره‌ها بخش فیلم‌های کوتاه رقابتی‌ترین بخش است و در این بخش فیلم‌های حرفه‌ای تری وجود دارد که در این دوره از جشنواره پویانمایی هم شاهد آثار خوبی در بین فیلم‌های کوتاه هستیم. در این بخش فیلمسازان خوبی حضور دارند و باید بگویم که انتخاب آثار هم واقعاً کار سختی است که البته این به معنای ضعیف بودن فیلم‌های دیگر بخش‌های جشنواره نیست و در بخش‌های دیگر هم آثار خوبی وجود دارد که اطمینان دارم در روزهای جشنواره مورد توجه قرار خواهند گرفت.

مقایسه سینمای انیمیشن ایران با کشورهای دیگر که در این عرصه به پیشرفت چشمگیری رسیده‌اند مقایسه ساده‌ای نیست و نمی‌توان با قیاس محصولات به نتیجه دقیقی رسید. فیلم‌های انیمیشن ایران در دنیا دیده می‌شوند اما ما برای رسیدن به صنعت انیمیشن مسیری طولانی در پیش داریم و فاصله زیادی با دنیا وجود دارد. موفقیت در عرصه صنعت به مباحثی غیر از کیفیت و تکنولوژی هم مربوط است و ما با وجود پیشرفت در تکنولوژی هنوز به صنعت انیمیشن دست پیدا نکرده‌ایم.

امسال آثار خوبی را در جشنواره پویانمایی شاهد بودیم که این آثار را به لحاظ کیفی می‌توان در دو دسته آثار شاخص و آثار درجه دو تقسیم‌بندی کرد که البته با توجه به سطح کیفی انیمیشن‌های راه‌یافته به این رویداد می‌توان گفت که آثار درجه دو هم از کیفیت خوبی برخوردار بودند و مشخص بود که گروه‌های فیلمسازی برای تولید اثرشان زحمت کشیده‌اند.

سطح کیفی آثار بالا بود اما برخی فیلم‌ها که شاید در زمینه‌های خاصی تولید شده‌اند در گروه‌بندی‌های درستی شرکت نکرده‌اند و اگر در گروه مناسبی شرکت می‌کردند اتفاقات بهتری برای آن‌ها رخ می‌داد.

خوشبختانه شاهد تنوع در بین آثار بودیم ولی تعداد آثار سه بعدی کمتر از حد انتظار ما بود و در بخش سریالی و تلویزیونی هم معمولاً یک نوع تکنیک غالب بود که احتمالاً دلیل این مساله به روند تولید و هزینه مربوط شود و شاید همین شرایط باعث شود که در این بخش رقابت کمتر باشد، اما در بخش فیلم کوتاه فیلمسازان از تکنیک‌های مختلفی استفاده کرده بودند. به طور کل در نگاهی به همه بخش‌ها همانطور که گفتم تعداد آثار سه بعدی کمتر از حد انتظار بود و به شخصه انتظار داشتم تعداد آثار ساخته شده در این تکنیک بیشتر باشد.

در حوزه فیلمنامه و موضوع می‌توان غالب آثار راه یافته به جشنواره را در یک سطح ارزیابی کرد ولی در بین این آثار برخی فیلم‌ها واقعاً کیفیت بالایی داشتند و باید بگویم چند اثر بودند که فیلمنامه‌های جذاب، خلاقانه و خوبی داشتند و باقی فیلمنامه‌ها در یک سطح بودند.

جشنواره پویانمایی یک رویداد بسیار باسابقه است که امروز به یکی از رویدادهای فرهنگی هنری مهم کشورمان تبدیل شده و در بین فیلمسازان هم صاحب اعتبار است. اینکه هر سال شاهد هستیم فیلمسازان بسیاری سعی دارند در این جشنواره حضور داشته باشند نشان از این است که جشنواره توانسته تأثیرگذار باشد. نوع نگاه جشنواره به سینمای انیمیشن، از مسائل بسیار حائز

داور مسابقه

سید عارف علوی:

آثار سیزدهمین جشنواره پویانمایی رشد کیفی دارد

نیست چراکه یک اثر انیمیشن می‌تواند برای مخاطب بزرگسال نیز تولید شود و کانون بهتر است بر پویانمایی برای کودک و نوجوان تمرکز داشته باشد و روی این موضوع کار کند و وقت بگذارد. به نظر من دوره ساخت اثر و در نظر نگرفتن مخاطب دیگر تمام شده است و هیچکس نباید به تولید چنین نیگاهی داشته باشد. اگر ما مخاطب یا مشتری نداشته باشیم، عملاً کاری بیهوده انجام می‌دهیم. باید از ابتدا با دقت به بحث جذب مخاطب و مشتری توجه کنیم و با توجه به ملاحظات لازم و در نظر گرفتن محتوای مناسب با فرهنگ خودمان برای مخاطب و دیده شدن بیشتر آثار برنامه‌ریزی کنیم.

اگر هدف‌گذاری جشنواره پویانمایی بر بحث گسترش پویانمایی در بین کودکان و نوجوانان قرار گیرد و برای گسترش تولیدات آن توسط کودکان و نوجوانان و افزایش مخاطب تلاش شود، این امکان وجود دارد که جشنواره به صورت سالانه برگزار شود. همانطور که پیش‌تر گفتم شرط این اتفاق این است که جشنواره پویانمایی معطوف به مخاطب کودک و نوجوان باشد وگرنه بحث مخاطب عام جزو رسالت‌های کانون نیست و کانون می‌تواند با خاص کردن مخاطبش هر ساله این جشنواره را برگزار کند و بر تولیدکنندگان تأثیر بگذارد و آن‌ها را برای تولید آثار کودک و نوجوان ترغیب و تشویق کند که به نظر من این یکی از رسالت‌های کانون به حساب می‌آید.

فیلم‌های جشنواره از لحاظ تکنیکی و فرم، آثار نسبتاً خوبی بودند که در قیاس با سال‌های گذشته رشد قابل توجهی داشته‌اند و هر روز این پیشرفت چشمگیرتر می‌شود. خوشبختانه امکانات خوبی در کشور وجود دارد و افرادی که در این حوزه فعالیت می‌کنند، بیشتر شده‌اند و انیمیشن در کشورمان روز به روز در حال گسترش است.

آنچه که می‌تواند به عنوان نقطه ضعف مطرح شود، بحث محتوا و نحوه ارائه آن است. البته این ضعف در مابقی حوزه‌های فرهنگی نیز وجود دارد و ما باید تلاش کنیم تا در این حوزه به پیشرفت برسیم. در واقع داشتن محتواهای مناسب و شیوه ارائه درست که فهم مخاطب را به همراه داشته باشد، یکی از نکات مهمی است که در اکثریت آثار می‌توان ضعف در این حوزه را مشاهده کرد. بنابراین ما با وجود نقاط قوت بسیار زیاد، باید به این نقطه ضعف نیز توجه داشته باشیم تا در سال‌های آینده به پیشرفت در این حوزه برسیم. ضعف در محتوا مربوط به فیلمنامه است. ما باید فیلمنامه‌هایی داشته باشیم که مناسب نیاز مخاطب خودمان است و بخش عمده‌ای از کارها در جشنواره سیزدهم پویانمایی آثاری بودند که برای مخاطب محتوای ملموسی نداشتند. در حوزه محتوا برای تولید آثار هنری نیازهایی داریم که به این نیازها توجه چندانی نمی‌شود و من بر این عقیده‌ام که به یک مخاطب‌سنجی و کشف نیازهای مخاطب داخلی نیاز داریم که اتفاقاً مخاطبان گسترده‌ای هستند. باید یکی از اهداف اصلی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با ابزار جشنواره پویانمایی و تولیداتی که دارد و همچنین وظیفه‌ای که بر عهده دارد، تقویت پویانمایی برای کودک و نوجوان باشد. هر چقدر که انرژی، تلاش و همت کانون در راستای دستیابی به این هدف قرار گیرد کم است و به تلاش بیشتری نیاز داریم چرا که ضعف آثار پویانمایی در این دوره جشنواره بیشتر مربوط به حوزه کودک و نوجوان می‌شد که اتفاقاً به لحاظ کمی نیز تعداد آثار اندک بود و آثار راه یافته به جشنواره نیز بر اساس نیاز مخاطب تولید نشده بودند. کانون باید توجه بیشتری به حوزه کودک و نوجوان در انیمیشن داشته باشد. پرداختن به کلیت سینمای انیمیشن وظیفه کانون

داور مسابقه

هدی اثنی عشری :

آثار جشنواره در طول سال هم نقد و بررسی شوند

زمانی، تنها جایی که می‌شد فیلم‌های انیمیشن را تماشا کرد، جشنواره بود اما به واسطه گسترده شدن درگاه‌های دسترسی به آثار انیمیشن مثل پلتفرم‌ها و جشنواره‌های بسیاری که برگزار می‌شوند، این نقش جشنواره‌ها کمرنگ‌تر شده است. زمانی جشنواره‌ها نقشی شبیه دانشگاه و مدرسه داشتند و به نظر من امروز تنها برگزاری جشنواره نمی‌تواند کمک‌کننده و نقشی سازنده داشته باشد، بنابراین لازم است در این رویدادها بیش از هر چیز نشست‌هایی برای نقد و بررسی این سینما برگزار شود و قطعاً نباید این نشست‌ها به روزهای جشنواره محدود شوند.

ما معمولاً شاهد برگزاری جشنواره و پرداختی فشرده به این سینما در روزهایی محدود هستیم و متأسفانه پس از پایان جشنواره دیگر همه چیز فراموش شده و تا یک یا دو سال بعد که دوباره جشنواره برگزار شود، کسی به این سینما و ضعف‌هایش نمی‌پردازد. لازم است که در طول سال آثار نمایش داده شوند و مورد بررسی قرار گیرند تا نقاط ضعف و قوت مشخص شوند.

به لحاظ کیفی انیمیشن ایران امروز این قابلیت را دارد که آثارش با هم رقابتی جدی داشته باشند، اما به واسطه مشکلات اقتصادی که در یک سال گذشته شدت گرفته، سرعت تولید آثار کاهش پیدا کرده و تعداد آثار کمتر شده است. متأسفانه وضعیت اقتصادی بر بستن قراردادهای و به ویژه در تولیدات دولتی وقفه‌ای ایجاد کرده که در کمیت دچار ضعف شده‌ایم. البته این معضل تنها مربوط به وضعیت اقتصادی نمی‌شود و پس از شیوع کرونا استودیوهای بزرگ هم دچار مشکل شده‌اند و تغییرات بزرگی در روند کار آنها صورت گرفته است.

سینمای انیمیشن سال‌هاست که به لحاظ بصری به سطح مطلوب رسیده و می‌توان گفت که در این حوزه تقریباً ضعفی ندارد. پیش از این معمولاً ضعف‌هایی در کارگردانی، فیلمنامه و روایت بود ولی فیلم‌های امسال نسبت به سال‌های گذشته روایت‌های پخته‌تری دارند. کیفیت

فیلم‌ها در تمام بخش‌ها از هر نظر پیشرفت خوبی داشته است و در بخش تبلیغات نیز شاهد پیشرفت بسیار چشمگیرتری هستیم.

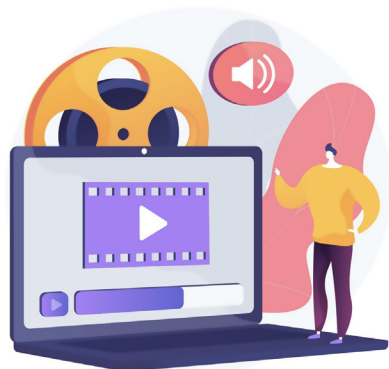
رقابت در بخش فیلم کوتاه معمولاً بیشتر از سایر بخش‌هاست و در این دوره جشنواره نیز با توجه به اینکه متقاضی بیشتری در این بخش وجود دارد و آثار سطح کیفی بالایی دارند، رقابت سنگین‌تر و جدی‌تر است و در بخش‌های تجربی، سریال، سینمای بلند و تبلیغات رقابت کمتر به نظر می‌رسد.

به نظر من ضعفی که سینمای انیمیشن به آن دچار است بیش از هر چیز به مقوله مخاطب‌شناسی مربوط می‌شود و متأسفانه اکثر آثار ما در شناخت مخاطب و اینکه مخاطب هدفشان چه قشر یا گروه سنی است، بلا تکلیف هستند و این اشکال در سینمای لایواکشن ما هم دیده می‌شود.

همچنین در برخی فیلم‌های کودک شوخی‌های زیادی می‌بینیم که اصلاً کودکان نمی‌توانند متوجه آن شوخی شوند یا حتی برخی شوخی‌ها مناسب کودکان نیست. شناخت مخاطب یکی از اصلی‌ترین مسائلی است که باید به آن توجه داشت اما بسیاری از فیلم‌ها در مواجهه با گروه مخاطبان خود بلا تکلیف هستند. این ضعف در گذشته بسیار بیشتر به چشم می‌خورد، البته امسال می‌توان گفت که کم‌رنگ‌تر شده اما همچنان وجود دارد. در بسیاری مواقع فیلم‌هایی که برای کودکان ساخته شده‌اند، آثار سنگینی هستند و برخی آثار که برای بزرگسال ساخته شده‌اند، آثار سبکی هستند.

داور مسابقه

جشنواره در قاب تصویر

گی با حمید بهرامی

از جشنواره پویانمایی تهران تا کارتون نتورک و والت دیزنی

خودم را شروع کردم. آخرین تجربه‌ام در جشنواره پویانمایی هم به ششمین جشنواره برمی‌گردد که به عنوان عضو هیات داوران در جشنواره حضور داشتم و حالا بعد از حدود ۱۲ سال به جشنواره پویانمایی تهران بازگشته‌ام.

وی در پاسخ به این پرسش که آیا در این سال‌ها اخبار انیمیشن ایران را به ویژه در آثار کوتاه دنبال کرده است، توضیح داد: اخبار انیمیشن ایران همیشه برای من جذاب بود و متأسفانه صرفاً از شبکه‌های اجتماعی آن‌ها را دنبال می‌کردم و توانایی تماشای آن‌ها در این ۱۵ سال برایم زیاد میسر نبود. این مساله بسیار برایم حسرت‌برانگیز بود و تنها انیمیشنی که دیدم «Stripy» ساخته بابک نکویی بود که به دلیل رفاقت من با بابک و بهنود نکویی شرایطش فراهم شد.

بهرامی درباره وضعیت انیمیشن‌های کوتاه ایران توضیح داد: در ۱۰ سال گذشته شاهد همکاری‌های متعدد هنرمندان ایرانی

حمید بهرامی کاریکاتوریست، طراح و انیماتور ایرانی است که ۱۵ سال پیش در سال ۱۳۸۷ پس از کسب تجربه و فعالیت‌های متعدد هنری، به آمریکا مهاجرت کرد و همکاری خود را با شرکت کارتون نتورک و استودیو انیمیشن والت دیزنی آغاز کرد. آثار حمید بهرامی همواره آمیخته به نوعی نگاه طنزآمیز و کمیک است و حضور شخصیت‌های کمیک در میان انسان‌ها و وقایع روزمره از ویژگی‌های مشترک نقاشی‌های این هنرمند است که فضایی رمزآلود و متناقض به وجود می‌آورد.

وی در آثارش از متریال متنوعی استفاده می‌کند، اما اغلب جوهر و اکریلیک جزو ثابت آثار اوست و همیشه همگام با آخرین تحولات تکنولوژی حرکت کرده است، از این رو در سال‌های اخیر دنیای هنری حمید بهرامی راهی به جهان دیجیتال نیز گشوده و این هنرمند دستی در خلق مجموعه‌های ان-اف-تی نیز داشته است. به همین بهانه در خلال برگزاری سیزدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران گفت‌وگویی با این هنرمند بین‌المللی ایرانی داشته‌ایم.

بهرامی درباره تجربه حضورهای خود در جشنواره پویانمایی تهران عنوان کرد: من از اولین دوره در جشنواره پویانمایی تهران در سال ۱۳۷۷، در فرآیند جشنواره حضور داشتم و خاطرم هست که در آن سال با شرکت هور یک انیمیشن تولید کرده بودیم. آن اتفاق باعث یک شور و انگیزه‌ای شد که مرا بیشتر از قبل در مسیر فعالیت در انیمیشن ترغیب کرد و در دومین و یا سومین دوره بود که جایزه بهترین انیمیشن تبلیغاتی را دریافت کردم. دو ماه قبل از مهاجرت به آمریکا هم با انیمیشن کوتاه «مسافر آق»، جایزه بهترین انیمیشن بخش مسابقه ایران پنجمین جشنواره پویانمایی تهران را کسب کردم که همین انیمیشن و همین جایزه باعث شد به شرکت کارتون نتورک متصل شوم و همکاری

پوشاک، غذا، بازی‌های رایانه‌ای و... ارتباط مستقیم دارد، ولی باتوجه به شناختی که از سینمای ایران دارم، گیشه و سینمای ایران با محدودیت‌های متعددی مواجه است و اگر «بچه زنگ» توانسته میلیاردری بفرودد، تأثیر فضای مجازی و رسانه‌ها در سال‌های متمادی است، نه شکل‌گیری صنعت سینمای انیمیشن در ایران.

وی افزود: موفقیت در گیشه به امکانات و شرایط گسترده‌ای ربط دارد، به عنوان مثال در آمریکای شمالی، زمانی که فیلم به یک پخش‌کننده داده شود، اگر با سالن‌ها و سینماهای متعدد طرف قرارداد باشد، با موفقیت نسبی روبه‌رو می‌شود که ما چنین شرایطی در ایران نداریم و باید به این سمت حرکت کنیم که بتوانیم به خوبی از آثار سینمایی به ویژه انیمیشن‌ها برای ارتباط با مخاطبان بهره‌برداری کنیم.

با کمپانی‌های بین‌المللی بوده‌ایم که عموماً با تولید آثار کوتاه مطرح شده‌اند و بر اساس اطلاعاتی که دارم، دانشجویان و هنرجویان ایرانی در حوزه انیمیشن در سطح استاندارد هستند و گواه این نکته هم حضور مستمر انیمیشن‌های کوتاه ایرانی در جشنواره‌های بین‌المللی است.

موفقیت در گیشه به امکانات و شرایط گسترده‌ای ربط دارد، به عنوان مثال در آمریکای شمالی، زمانی که فیلم به یک پخش‌کننده داده شود، اگر با سالن‌ها و سینماهای متعدد طرف قرارداد باشد، با موفقیت نسبی روبه‌رو می‌شود

کارگردان انیمیشن «مسافر افق» در پایان گفت: انیمیشن ایران در گذشته، به ویژه زمانی که من در ایران فعالیت می‌کردم، یک جزیره متروک بود که هم دسترسی مخاطبان هم شرایط فیلمسازان برای فعالیت در آن سخت بود، اما سینمای انیمیشن ایران در حال حاضر به بلوغ رسیده و فروش فوق‌العاده «بچه زنگ» نوید همین اتفاق را می‌دهد.

این هنرمند با اشاره به اینکه هیچ کدام از انیمیشن‌های بلند ایرانی را ندیده، ولی اخبار فروش میلیاردری و مخاطب‌های میلیونی انیمیشن «بچه زنگ» او را شگفت‌زده کرده است، در مقایسه گیشه سینمای ایران و آمریکای شمالی مطرح کرد: سینمای آمریکا یک چرخه صنعتی عظیم است که به ویژه در حوزه انیمیشن با صنایع مختلف و متعددی مانند صنعت

واما سیزدهمین جشنواره پویانمایی تهران

احمد رضا معراجی

فیلمسازان جوان در مواجهه با هوش مصنوعی شود. نشست تخصصی بعدی «حضور بین المللی / مراقبت محتوایی از آثار» بود که با حضور فرنوش عابدی و رائد فریدزاده ساعت ۱۷ برگزار شد. در این نشست فرنوش عابدی با برشمردن مواردی که باعث موفقیت در جشنواره‌های خارجی می‌شود، از جوانان فیلمساز خواست فیلمی که اعتقادی به آن ندارند، نسازند.

وی در ادامه مواردی که شناخت و استفاده از آنها برای کسی که می‌خواهد اثرش را به جشنواره‌های خارجی عرضه کند، شرح داد و گفت که وقتی فیلم و اثری سر زبان‌ها می‌افتد و دیده می‌شود دعوت جشنواره‌ها از آن اثر به تدریج شروع می‌شود.

جذاب‌ترین بخش برای مخاطبان در هر جشنواره‌ای اکران و دیدن فیلم‌هاست. سالن شهید بهنام محمدی که میزبان فیلم‌های اصلی در جشنواره است در آغاز جشنواره شاهد حضور و استقبال پرشور مخاطبان و علاقه‌مندان به انیمیشن بود.

همچنین ساعت ۱۴ بازار جشنواره در سالن تیمچه مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با حضور شرکت‌های دولتی و خصوصی که روی تولید آثار پویانمایی، بازی‌ها، کتاب و محصولات مرتبط با پویانمایی و... تمرکز دارند، آغاز به کار کرد و محصولات آن‌ها به نمایش گذاشته شد.

بازار در صنعت انیمیشن یکی از مهمترین بخش‌هاست و به همین دلیل استقبال از غرفه‌های بازار در این دوره از جشنواره مانند ادوار گذشته چشمگیر بود و غرفه‌داران هشتمین بازار ملی پویانمایی تهران هم از این استقبال سر ذوق آمدند.

جلسات نقد فیلم‌های جشنواره در شب اول به فیلم‌های «ده سالگی» به کارگردانی فاطمه جعفری، «موسی کو تقی» ساخته عقیل حسینیان و «پوتین» به کارگردانی سیدمحسن پورمحسنی شکیب اختصاص داشت که با حضور رامتین شهبازی به عنوان مجری و منتقد و کیارش زندی به عنوان منتقد برگزار شد. چالش و حواشی یکی از اصلی‌ترین موارد یک نشست نقد بررسی است که این نشست هم از این قاعده مستثنی نبود.

پایان بخش اولین روز سیزدهمین جشنواره پویانمایی تهران، اکران انیمیشن «شمشیر و اندوه» در سالن بهنام محمدی و سینما کانون و انیمیشن «لوپتو» در سالن غدیر بود.

بالاخره سیزدهمین دوره جشنواره پویانمایی تهران در تاریخ مقرر خود یعنی اسفند ماه برگزار شد. یکی از المان‌های جشنواره‌های الف در دنیا، برگزاری در زمان و مکانی مشخص و ثابت است و جشنواره پویانمایی تهران از این منظر تنها جشنواره معتبر در ایران است که طی ادوار گذشته زمان و مکانی مشخص داشته و این خود یکی از دلایل معتبر بودن این جشنواره در جهان است.

یکشنبه ۱۳ اسفند اولین روز برگزاری سیزدهمین جشنواره پویانمایی بود و مانند تمامی دوره‌ها و حتی دوره قبل که در دل کرونا برگزار شد، با شور و شوق خاصی آغاز به کار کرد. یکی از شاخصه‌های جشنواره پویانمایی تهران حضور مخاطبان و علاقه‌مندان بی شمار در طول برگزاری است؛ استقبال پرشوری که در بسیاری از موارد باعث تعجب مهمانان مطرح خارجی شده و این حجم استقبال از فیلم‌های انیمیشن در یک جشنواره برایشان جالب توجه است.

در روز اول جشنواره فیلم‌ها از ساعت ۸:۳۰ صبح در باکس‌های مختلف مسابقه ایران و بین‌الملل در سالن‌های غدیر، خلاق و شهید بهنام محمدی در مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در خیابان حجاب و سالن سینما تئاتر کانون واقع در خیابان خالد اسلامبولی به نمایش درآمد.

یکی از برنامه‌هایی که صبح هر روز برای ارتقای سطح مربیان کانون برگزار می‌شود، کارگاه آموزشی کاراکترسازی با تکنیک «کچه» با حضور چیستا تاجور و رادین ابراهیم‌پور به عنوان کارشناس است که یکشنبه اولین جلسه آن برگزار شد. این کارگاه که با استقبال خوبی از سمت مربیان همراه بود، چالش‌ها و پرسش و پاسخ‌هایی داشت که می‌تواند باعث ارتقای سطح کیفی و آموزشی مربیان کانون شود.

نشست تخصصی «هوش مصنوعی و آینده پویانمایی» با حضور مسعود سفلائی و یونس سخاوت به عنوان کارشناس حوزه پویانمایی و هوش مصنوعی و رامتین شهبازی مجری کارشناس ساعت ۱۵ برگزار شد. در این نشست به فواید و تهدیدهای هوش مصنوعی در سال‌های آتی پرداخته شد و مباحث خوبی درباره چگونگی استفاده از هوش مصنوعی در سینما و خصوصا حوزه انیمیشن شکل گرفت که می‌تواند باعث آشنایی بیشتر

13h Tehran The Judges of the International Animation Festival at a Glance

Iranian Competition Section:

In the Iranian Competition section of the 13th Tehran International Animation Festival, Ismail Sharai, a writer and puppet animation instructor, Seyyed Aref Alavi, a critic, author, cultural manager, and founder of book-related initiatives, Omid Khoshnevis, an animation producer and director, Shahram Khavarzami, an instructor, producer, and director, animation designer, and Hoda Esna'ashari, a puppet show expert and animation director, will judge 139 entries.

Religious and Islamic Revolution Values Competition Section:

In the Religious and Islamic Revolution Values Competition section, Farhad Fallah, a law and Hadith sciences graduate, writer, and translator of children and adolescent works, Majid Esmaeili, a cinema producer and director, and Hamed Katbi, an animation director, will judge 9 entries.

Student Competition Section:

Bahram Azimi, a university professor, caricaturist, screenwriter, director, and character animator, Ramtin Shahbazi, an author, translator, specialist in art philosophy, and interdisciplinary art researcher, and Aminreza Lotfali Zadeh, a writer, instructor,

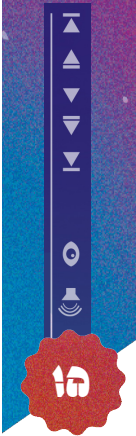
cultural manager, and a member of the cultural front of the Islamic Revolution, will judge 23 student film entries.

Best Thesis Section:

28 top theses of the 13th Tehran Animation Festival will be judged by Ahmad Safalai, an instructor and arts researcher, author, translator, animation director, special effects designer, and a member of the scientific committee of various research conferences, Farokh Yekdaneh, a graphic designer, director, writer, and animation instructor, Mohammad Reza Hassani, an audiovisual communication specialist, animation expert, head and faculty member of the University of Tehran Art Department, and Mehdi Keshavarz Afshar, an instructor, writer, researcher, and a member of the art research group faculty at Tarbiat Modares University.

International and CIFEJ Competition Section:

Maikki Kantola from Finland, Yantong Zhu from China, Aleksei Demin from Russia, Pedro Serrazina from Portugal, and Hormoz Haghighi from Iran will judge the international competition entries, also Maikki Kantola along with Hassan Shah-Mohammadi from Iran will be judges for the CIEFEJ section.

ورک شاپ‌های بازار ملی پویانمایی تهران کلید خورد

توسط شرکت ایران ذهن و ورک شاپ «نرم‌افزار بلند» توسط شرکت لومینوس انیمیشن برگزار خواهد شد.

در سومین روز جشنواره (سه‌شنبه ۱۵ اسفندماه) ورک شاپ «طراحی و ساخت اسکلت مفتولی پایپ استاپ موشن» و جلسه نقد و تحلیل انیمیشن کوتاه توسط شرکت ایران ذهن، ورک شاپ «ساخت تیزر خلاقانه» توسط دانشگاه هنر پارس، ورک شاپ «انیمیت دوبعدی» و «بازار انیمیشن (با رویکرد انیمیت سه بعدی)» توسط شرکت لومینوس انیمیشن برگزار می‌شود.

در سومین روز جشنواره (چهارشنبه ۱۶ اسفندماه) نیز ورک شاپ «حرکت دوربین در استاپ موشن» توسط استودیو استاپ موشن خاک، ورک شاپ «۱۰ باید و نباید در متحرک‌سازی با نرم‌افزار موهو» و «استفاده از رنگ در ساخت موقعیت زمانی در آثار کودک» توسط شرکت گنبد کبود، ورک شاپ «استاپ موشن خمیری» با حضور سهیل غفاری، ورک شاپ «طراحی و ساخت پاپت استاپ موشن با کچ» با سخنرانی رادین ابراهیم پور و ورک شاپ «انیمیشن دوبعدی» برگزار خواهد شد.

ورک شاپ‌های تخصصی هشتمین بازار ملی پویانمایی تهران همزمان با آغاز به کار این بازار در سیزدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران در سالن تیمچه مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان کلید خورد.

در اولین روز از جشنواره، ورک شاپ «طراحی کاراکترهای فانتزی» توسط دانشگاه هنر پارس، ورک شاپ «آینده‌پژوهی صنعت محتوا به ویژه انیمیشن در منطقه خاورمیانه» و نگاهی به بازاربایی بین‌المللی انیمیشن‌های ایرانی، بایدها و نبایدها» توسط استودیو داما مدیا، کارگاه ایده‌یابی توسط دانشگاه صداوسیما و ورک شاپ «تجربه انتشار سریال انیمیشن در بازار CIS» توسط استودیو کهکشان برگزار شد.

در دومین روز جشنواره (دوشنبه ۱۴ اسفندماه) ورک شاپ «دکوپاژ و استوری برد» با حضور فرشید معیری‌فرد توسط دانشگاه سوره، ورک شاپ «پایپ لاین انیمیشن سه بعدی و کار تیمی» توسط دانشگاه هنر پارس، ورک شاپ «به دنیای بازی‌سازی دعوتید» توسط استودیو نیو، ورک شاپ «مدلسازی سریع با نرم‌افزار مایا»

نشریه روزانه سیزدهمین جشنواره بین‌المللی پویانمایی تهران
مدیرمسئول: محمدرضا کریمی صارمی - **زیر نظر:** اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان
سردبیر: نغمه دانش آشتیانی - **معاون سردبیر:** مریم قربانی نیا - **مدیر هنری:** احمد غلامی
تحریریه: زهرا نجفی، آزاده فضلی، علی ناصری، احمدرضا معراجی، محمد کفیلی، فواد وکیلی
عکاس: بهنام زهری سامیان، کیمیا آقاخانی، امیر علی همتی - **بخش انگلیسی:** علی شیرکرمی
با سپاس از جامعه انیمیشن ایران

15th

Tehran
International
Animation
Festival

3rd - 7th March 2024
Cultural & Art Creative Center
Tehran, Iran

سیزدهمین
جشنواره بین‌المللی
پویانمایی تهران

بین‌المللی
پویانمایی تهران

۱۳ تا ۱۷ اسفندماه ۱۴۰۴
کانون پرورش فکری
کودکان و نوجوانان

